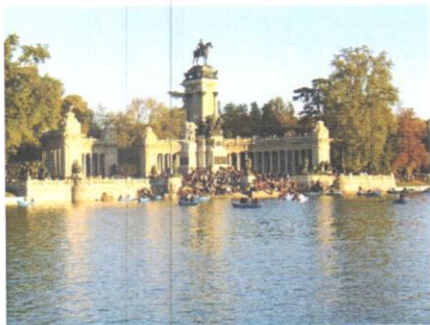

Beszámoló a Madridban töltött Erasmus-tanévről

Gyermekkorom óta szenvedélyem a spanyol nyelv, a színes kultúra, a pörgős életstílus, a spanyol gitár hangja, a flamenco forgataga, a mediterrán életérzés.

Kilenc éves voltam, amikor elkezdtem spanyolul tanulni, a családom egy kedves spanyolajkú barátja segítségével. Azonnal rabul ejtett a nyelv szépsége és eldöntöttem, hogy egy nap tökélyre fejlesztem. Többször is jártam Spanyolországban, sok várost láttam, köztük Madridot is 2009-ben és beleszerettem. Tudtam, hogy egy nap visszatérek és tudatosan készültem rá. Gimnáziumi évem alatt is napi kapcsolatban voltunk a fent említett hölgygel, akit ma már az egyik legjobb barátomnak tartok, tehát neki köszönhetően folyamatosan gyakoroltam, és eljött az idő, amikor egyetemet kellett választanom. Egyértelműen a Pázmányra esett a választásom, mert a felvételi előtt az interneten gondosan végigolvastam mely egyetemekkel és mely országokkal áll kapcsolatban. Akkorra már megvolt a nyelvvizsgám, de úgy gondoltam mindenképp hasznos lenne egy évet vagy fél évet Spanyolországban tölteni, hiszen jogi tárgyakat is tanulhatnék, aminek következtében nagymértékben és gyors ütemben fejlődne a szókincsem és a terminológiát is megtanulhatnám. Sikeresen pályáztam és megvettem a repülőjegyet Madridba. 2013. szeptember 5-én érkeztem, amit lázas készülődés és hónapokig tartó szervezkedés előzött meg.

Június végén a Facebook internetes oldalon kerestem rá azokra a csoportokra, amelyekhez általában a leendő Erasmus diákok csatlakoznak és egy hét után két szimpatikusnak tűnő lánnyal együtt kezdtünk albérlet után keresgélni. Egyikük kanadai, a másik szlovén, így máris izgalmasnak tűnt a dolog, hogy két különböző nemzetiségű emberrel lakhatnék együtt. Mivel tudtam, hogy a spanyol egyetemnek nem lesz kollégiuma, evidens volt, hogy a lakást magunknak kellett intézni. A kanadai lány érkezett először, én másodikként, majd rá három napra a szlovén barátnőm. Mire ő megérkezett, meg is találtuk a megfelelő lakást, rendkívül jó áron, Madrid egyik legelegánsabb negyedében, a Goya városrészben. Fantasztikus környék, szép parkokkal övezve, mint például a Parque del Buen Retiro, amely a leghíresebb az összes közül.

Parque del Buen Retiro, Madrid

Ezen kívül éttermek, flamenco bárók, fiatalos üzletek, impozáns épületek, könyvtárak és hozzá kell tennem, hogy rendkívül biztonságos, amit egyébként a spanyol fővárosról általában el lehet mondani.

Plaza de Cibeles, Madrid

Az első héten egyébként, miközben lakást kerestünk, én egy hostelben laktam az Atocha pályaudvarhoz közel. Ez egy központi hely, nagyon jó közlekedéssel és bár az egyetem látszólag nem volt közel, metróval körülbelül 20-25 perc alatt megtehető az út.

Amint megtaláltuk a lakást a fent említett negyedben, már sokkal kényelmesebb volt minden miután berendezkedtünk. Az első hétvégén bejártam a várost, itt meg kell jegyeznem, hogy gyalog, mert egyrészt megéri az épületek, múzeumok miatt, mint például a Prado, a Reina

Sofia... stb. és sétányok, sugárutak miatt, másrészt a lakásunk körülbelül 25 percnyi sétára volt a városközponttól.

Nem sokkal később megismerkedtem az első spanyol barátokkal, akik rengeteget segítettek a beilleszkedésben, kultúrájuk mélyebb megismerésében, a város olyan részeinek felfedezésében, amelyet csak egy helyi ismerhet. Az első nap a „Welcome Day” volt értelemszerűen a San Pablo CEU egyetemen, itt megismerkedünk a koordinátorokkal és a többi Erasmus diákkal is, akik főleg olaszok és franciák voltak, illetve németek és svájciak is néhányan. Én voltam az egyetlen magyar, ami nekem óriási szerencse volt, hiszen ez azt jelentette, hogy a családomon és a magyar barátaimon kívül – akikkel csak virtuálisan kommunikáltam az év során – nem szólaltam meg az anyanyelvemen. Márpedig ez volt a cél, hiszen így a legkönnyebb elsajátítani és tökéletesíteni a nyelvtudást.

Szeptember végén kezdődtek ténylegesen az órák, addig tárgyfelvételi időszak volt, ami egy hét és személyesen papírra feljegyzetelve kell leadni a titkárságon a választott tárgyakat, ami különbözik a nálunk megszokott Neptun rendszertől, de egyébként minden mást az egyetem online portálján intéznek a spanyol diákok is.

Az első félévben felvettem az európajogot, a nemzetközi magánjogot és a spanyol nyelvkurzust gyakorlás gyanánt. A tanárok nagy része rendkívül kedves volt és segítőkész az első perctől kezdve, látszik, hogy kedvelik a cserediákokat. A tanév során számos zárthelyi dolgozat megírására került sor, tehát általában az Erasmus évről feltételezett „állandó bulizás és pihenés” helyett azért én azt mondhatom, hogy rengeteget tanultam és sok időt töltöttem az egyetem könyvtárában a legjobb barátnőmmel, aki szintén joghallgató. Ő egy olasz lány, Cristina.

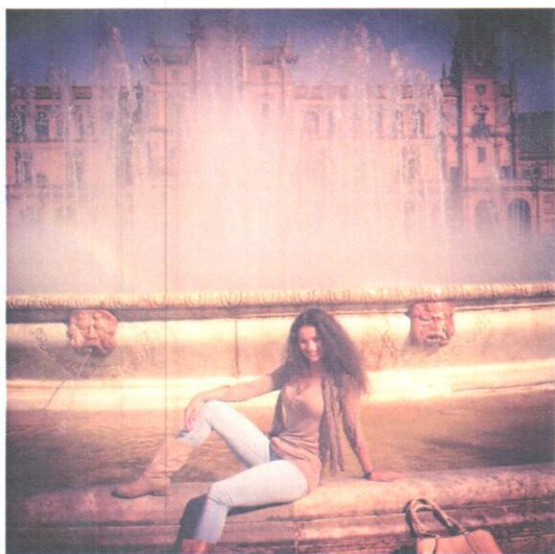
A CEU által nekünk ajándékozott sál

Egy helyzet volt, amivel szembesülni nem volt kellemes, mégpedig hogy az ottani vizsgaidőszak előtt haza kellett utaznom, tehát itthon is és ott is vizsgázni nem egyszerű, ráadásul a spanyol tanárok is értetlenül álltak a helyzet előtt, azonban ettől függetlenül jól zártam a félévet. Január végén a lakótársaim, akikkel valóban nagyon szoros barátság alakult ki, sajnos elmentek, hiszen csak fél évre pályáztak. Eljött az ideje új lakótársakat keresni a tavaszi félévre. Egy angol és egy francia lány érkezett február elején, velük töltöttem a második szemesztert, a francia lány szintén az egyik legjobb barátnőm lett.

A tavaszi félévben büntetőjogot választottam, egyházjogot és az angol jogi szaknyelvet, amelyen kriminológia szakos hallgatókkal együtt vettem részt és a tanárnővel a mai napig tartom a kapcsolatot annyira megszerettük egymást.

Ez a szemeszter számomra sokkal mozgalmasabb volt, izgalmasabb, több embert ismertem meg, jött a jó idő, a forró nyári meleg, természetesen a hajnalig tartó bulik, amit vétek kihagyni Madridban, hiszen a város azon helyek egyike, amely „soha nem alszik”. Azonban újra eljött a vizsgaidőszak, gyorsan repült az idő és máris azon kaptuk magunkat, hogy ismét tanulás következik. A vizsgák, mint mindig, írásban történtek, ami például nekem nem tetszett annyira, mert a szóbeli jó lehetőség lett volna arra, hogy megmutassuk azt a szintű fejlődést, amelyet az ember ilyenkor produkál két külföldön töltött félév során.

Madridban számos olyan utazási iroda működik, amely olcsó utazási lehetőségeket kínál a külföldi diákoknak, ezzel éltünk is: Valencia, Segovia, Granada, Córdoba, Sevilla... és egyéb gyönyörű spanyol városok.

Plaza de España, Sevilla

Ami abszolút sikerként könyvelhető el és az egész megkoronázása, hogy szakmai gyakorlatot is találtam. Egész pontosan a nemzetközi jogot tanító hölgy segítségével, aki egyébként ügyvédként dolgozik, ezért maradtam a júniusi vizsgákat követően egészen augusztus elejéig Madridban. Természetesen mondanom sem kell, hogy ez mekkora pluszt jelentett, még több gyakorlás, még több tapasztalat és persze még több eltöltött idő az imádott városban.

A legjobb barátaimmal

Életem legeslegjobb éve volt ez, valószínűleg ezt mondhatom az összes olyan társam nevében is, aki ezt szintén átélte, megtapasztalta milyen, amikor már önállóvá válik az ember, mert mindent egyedül intéz, nem számíthat segítségre, felnőtté válik de igazán, az egész helyzet megnevel és megtanít az életre.

Hálás vagyok Istennek ezért a lehetőségért és legfőképpen azokért a kapcsolatokért és kötelékekért, amelyeket az ott töltött hónapok ajándékoztak nekem.

Biztos vagyok benne, hogy nem a felületes barátság tipikus példái lesznek ezek, amelyek a távolsággal elhalványulnak majd.

Épp ellenkezőleg, mindent megteszünk azért, hogy minél hamarabb újra találkozzunk. Montréal, Ljubljana, Róma, Budapest vagy Madrid... ez nem is fontos, a lényeg, hogy hamarosan találkozzunk, avagy: „¡Hasta luego!”

Vaszko Georgina